

JUGOSLAVIJA V TEŽKI GOSPODARSKI KRIZI

NOTRANJI MINISTER JE IZDAL
POVELJE ZA ARETACIJO BIVŠEGA
MIN. PREDSEDNIKA DR. KOROŠČA

Vladimir Maček prerokuje vstajenje hrvatskega naroda. — Odprto pismo dr. Korošča. — Opozicija nima nobenega pravega voditelja in je brez gospodarskega programa. — Hrvatje zahtevajo federacijo. — Kmetje ne morejo plačevati zaostalih davkov, kupcev za opuščena posestva pa ni. — Edina rešitev bi bilo ministrstvo strokovnjakov, in vlada bi morala polagoma vrniti narodu vse svobodine.

BEOGRAD, Jugoslavija, 3. aprila. — Jugoslavija je pred kratkim prenesla moratorij tudi na plačila privatnih dolgov, ki jih ima v inozemstvu ter skuša izboljšati finančni položaj s tem, da je skrčila svoj proračun za petintrideset milijonov dolarjev.

Njene težkoče pa niso samo finančne, pač pa tudi politične. Jugoslaviji preti politična kriza, ki bo zanj dosti bolj opasna kot so vse druge gospodarske težkoče.

Sedaj ni več v nevarnosti lažni parlamentarni režim, ampak je v nevarnosti tudi država.

Da sedanje politične razmere ne morejo dolgo trajati, je jasno slehernemu človeku.

Tudi ministrski predsednik Živković in kralj Aleksander ne dvomita o tem.

Poslanci, ki so bili izbrani in izvoljeni po njuni volji, so se toliko opogumili, da zahtevajo obnovo starih političnih strank.

Opozicija izven parlamenta narašča z vsakim dnem.

Vladimir Maček, voditelj hrvatske seljačke stranke, je izdal za Velikonoč manifest, v katerem je izjavil, da se bo hrvatski narod dvignil navzlic temu, da skušajo razni Pilati in Judeži preprečiti njegovo vstajenje.

Se prej je dr. Anton Korošec, bivši ministrski predsednik in voditelj slovenske ljudske stranke, poslal nekemu beograjskemu dnevniku javno pismo, v katerem je posvaril notranjega ministra in vso vlado, kot posvari učitelj svoje učence. Rekel je, da pehajo državo v prepad ter da se ne bo mogoče izkopati iz gospodarskih in finančnih težav, dokler ne bo vrnjena narodu politična svoboda.

Notranji minister je zahteval aretacijo dr. Korošča, toda vlada si tega ni drznila storiti.

Tudi vlada je namreč Koroščevega mnenja, da se bliža Jugoslavija težki krizi, ne pozna pa nobene poti, kako bi se ji izognila.

Ako bi ugodila Koroščevim zahtevam, bi s tem pokazala, kako nepriljubljena je pri narodu. Ako pa vztraja pri svoji sedanjí omejevalni politiki, tira s tem državo v propast.

Največja nevarnost za državo je, ker ni nobene izhoda iz sedanjega položaja.

Pod diktatorstvom in parlamentom, ki mu je sledil, se je še povečal razkol med Srbi in Hrvati, pa tudi nasprotje med posameznimi razredi se je povečalo.

Opozicija izven parlamenta je složna le v na sprotnosti proti sedanjí vladi, nima pa pozitivnega programa in nima voditelja. Vodijo jo provincijalni, ne pa narodni voditelji. Opozicija je tudi brez gospodarskega programa.

Hrvatje zahtevajo, naj se država izpremeni v federacijo. Njihovi srbski tovariši bi bili za to federacijo in bi jih bilo mogoče pridobiti za trializem Srbov, Hrvatov in Slovencev. S tem pa niso zadovoljni Srbi iz bivših avstrijskih provinc, predvsem iz Bosne in Hercegovine. Oni zahtevajo federacijo provinc.

Družba je izgnala voditelje stavkarjev

POTOMCA ČAKA
OGROMNO
PREMOŽENJE

Stava v znesku \$5. — Potomec bo čez 500 let dobil nad dva milijona dolarjev.

Baton Rouge, La., 3. aprila. — Nasledniki J. D. Stotlerja in R. E. Collinsa bodo leta 2432 ako ne bo kakih zaprek, ki sedaj še niso znane, podedovali velikansko vsoto \$2.084.496.605.22 vsled nenavadne stave, ki sta jo sklenila Stotler in Collins.

Stotler in Collins sta se razgovarjala o novi državni palači Louisiana. Stotler je rekel, da bo ta palača še čez 500 let porabna. Collins pa mu je oporekal.

Dogovorila sta se za stavo po \$2.50. Neki odvetnik je sestavil tozadevno pogodbo in sta vložila \$5 v banko. Čez petsto let dobi celi znesek potomec onega, ki je stavo dobil.

Bankni uradnik je po petih urah izračunal, da bo čez petsto let srečni potomec tega ali onega dobil gori imenovano vsoto.

ZDRAVILO ZA BOLNE
ŽIVCE

Summit, N. J., 3. aprila. — William Wather je skušal depovedati sodniku, zakaj je njegov avtomobil vozil tako naglo in poleg tega še negotovo ker je bila njegova pot vijugasta.

— Nisem bil pijan, — je rekel Wather, — samo nervozen. Videl sem delavca, ki je padel s petnajstega nadstropja in to je uničilo moje živce.

— Lepo, — je odločil sodnik. — Zdaj samo potrebujete dobro zdravilo za bolne živce. \$200 in stroške ter pridite prihodnje leto po avtomobilsko pravico.

REVNA CERKEV HRANI
REVEŽE

Pontiac, Mich., 3. aprila. — Pontiac Memorial baptistovska cerkev, ki je tako revna, da niti ne more plačati svojega župnika, preživlja šolske otroke nezaposlenih staršev. V marcu je cerkev prehranila 2800 otrok.

Rev. B. F. Lockwood, ki ne dobi več mesecev plače, nadzoruje to delo.

MESTO SE JE
POGREZNILO

Villa Santo Stefano se pogrezuje. — Prebivalci so pobegnili. — Pogreznilo se bo celo mesto.

Napoli, Italija, 3. aprila. — Prebivalci mesta Villa Santo Stefano, ki se nahaja sredi poto med Neapoljem in Rimom, so morali pobegniti iz mesta, ker so se pričele njihove hiše pogrezati v stare rimske podzemne rove.

Hiše so se pričele počasi pogrezati ob ulici Via Leonina ki vodi skozi sredino mesta. Boje se, da se bo celo mesto pogreznilo.

Po mnenju oblasti se je pričelo mesto pogrezati, ker je prihajala voda v votline pod mestom.

Villa Santo Stefano, ki leži sredi poljedelskega ozemlja in ima 10 tisoč prebivalcev. Hiše so se pričele pogrezati sredi mesta in v kratkem času se je zrušilo deset hiš. Tudi druge hiše v bližini so se pričele nagibati.

Takoj so se prebivalci pričeli seliti iz mesta. Mesto se pogreza tako počasi, da so imeli prebivalci dovolj časa pospraviti svoje stvari in jih odnesti. Pri selitvi ni bil nikdo poškodovan. Ljudje so odhajali na vse strani.

Pobrali so vse, kar so mogli ter nosili na hrbtni, ali pa naložili na vozove in samokolnice. Nekateri so v bližini mesta postavili šotore, drugi pa so se razšli po vaseh in mestih.

Ko je prišla noč, so prebivalci po veliki večini že odšli; oni pa, ki so še ostali, so dobili od oblasti povelje, da takoj odidejo.

Predsednik Mussolini, ki je bil obveščen o nesreči, je takoj izdal povelje bližnjim občinam, da morajo pomagati beguncem dokler ne pride vladna pomoč.

Kmalu zatem, ko so se pričele pogrezati prve hiše, je bilo vojaštvo na mestu, ki je nadziralo odhod prebivalstva.

NEBESA ZA KONJA

Catawissa, Pa., 1. april. — Ako je imel Rev. dr. Uriah Myers prav v svojem mnenju, tedaj je sedaj združen s svojim konjem "Clover", ki je bil najstarejši konj v Združenih državah in ki je nad 40 let vozil svojega gospodarja po njegovih opravkih.

Rev. Myers je umrl za pljučnico, star 85 let. "Clover" je poginil leta 1924, star 53 let.

STALIN PRAVI,
DA NI BOLAN

Nemški zdravnik ni bil poklican v Moskvo, da zdravi Stalina. — Pisa! je Associated Press.

Moskva, Rusija, 3. aprila. — Josip Stalin je poslal poročevalcu Associated Press pismo, v katerem zatrjuje, da je pri najboljšem zdravju in zasmehljivo obžaluje, da mora razočarati one, ki so mu želeli drugače.

Komunistični voditelj zanika, je poročila, ki so bila objavljena v tujih listih, da je prišel v Moskvo sloviti nemški zdravnik dr. Zondek, da zdravi Stalina.

— To ni prvič, da so bila razširjena napačna poročila o mojem zdravju, — piše Stalin.

— Jasnó je, da je mnogo ljudi, ki bi radi videli, da bi bil resno bolan in za dolgo časa. Škoda, da nimam natančnih podatkov, da bi razsvetlil te gospode. Toda ničesar ni mogoče napraviti proti temu dejstvu, da sem popolnoma zdrav.

— Dr. Zondek je mogoče zelo zaposlen z zdravljenjem drugih tovarišev, zaradi česar je prišel v sovjetsko unijo.

Pismo, ki spada med ona redka pisma, katere Stalin naslovi na časnikar, poročevalce, nosi podpis J. Stalin. Pisano je v vijoličnem črnilu in z ruske cirilice. Poleg svojega imena ni zapisal "glav, tajnik komunistične stranke", ki je najvišja služba v sovjetski Rusiji.

Pariški listi so pred tednom prinesli vest, da sta odpotovala v Rusijo dva Rusa v namenu da usmrtita Stalina. Kmalu nato pa so nemški časopisi objavili, da je odšel dr. Zondek v Moskvo, da zdravi Stalina.

Stalin pa je v istem času prišel v gledišče zdrav in čil.

BIVŠI SUŽENJ STAR 112
LET

Memphis, Tenn., 3. aprila. — "Uncle Abet" Peyton, ki je menda najstarejši mož v Združenih državah, je pred kratkim obhajal svoj 112. rojstni dan.

Peyton je bil rojen kot suženj in se natanko spominja, kako so južni vojaki korakali čez plantažo, na kateri je delal.

STAVKA NA ŠPANSKEM

Seville, Španija, 3. aprila. — Mnogo stavkarjev je bilo ranjenih, ko je policija razgnala komunistično demonstracijo in zaplenila sovjetsko zastavo. Stavka se širi po vsem Španskem.

ŽELEZNICA V VATIKANU.

Vatikansko mesto, 3. aprila. — Prva lokomotiva, ki je kdaj prišla v vatikansko državo, je napravila prve poizkuse na najkrajši železnici na svetu.

Papež Pij XI. je s svojega okna mogel slišati puhanje lokomotive. Pri poizkusu so bili navzoči uradniki vatikanske države in italijanske vlade.

UNITED ELECTRIC CO. BO DALA
DELO 10, 000 PREMOGARJEM

WILKESBARRE, Pa., 2. aprila. — Ko se je danes vrnil na delo Thomas Maloney, predsednik Stanton Local Union in voditelj vstaških majnerjev, ga je Glen Alden Coal Company odslovila. On je brez dovoljenja United Mine Workers proglasil štrajk, vsled katerega so imeli premogovni baroni v zadnjih treh tednih nad pet milijonov dolarjev škode.

Maloney je bil nato izgnan iz kompanijskega ozemlja. Ko je vprašal, zakaj se je to zgodilo, mu je superintendent Harry Gouldstone rekel, da zato, ker je oviiral obratovanje v premogovniku.

Izgani so bili tudi štirje njegovi tovariši, voditelji štrajka.

Uniontown, Pa., 3. aprila. — Devet bivših rovkil stražnikov je bilo spoznanih krivim uboja, ker so tekom stavkarskih neredov usmrtili hrvatskega grocerja Mike Filipovića v Arnold City.

Chicago, Ill., 3. aprila. — V soboto je vse kazalo, da bo nekaj velikih premogovnikov, ki so nehali 31. marca obratovati, ker je potekla pogodba med mašinerji in gospodarji, opet pričelo z delom.

Ako se pogajanja ne bodo razbila, bo najela ena največjih družb United Electric Company deset tisoč premogarjev ter jim bo plačala po \$6.10 na dan.

St. Clairville, Ohio, 3. aprila. — Izza časa, ko so United Mine Workers napovedali štrajk v premogovnih poljih vzhodnega Ohija, se je završil danes prvi spopad pri premogovniku Florentine v bližini Martins Ferry.

Kakih sto štrajkarjev je s kamnom napadlo stavkokaže ter jih pet precej nevarno ranilo.

ARGENTINA BO
ZMANJŠALA ARMADO

Buenos Aires, Argentina, 3. aprila. — V vladnem načrtu za zmanjšanje izdatkov je bilo sklenjeno, da bo s 1. junijem odpuščenih 3000 vojakov, ki so doslužili samo polovico vojaške službe.

Vojno ministrstvo tudi sedaj razpravlja o nadaljnjem znižanju vojskave.

Tudi mornarica izdeluje načrt, kako znižati stroške in najbrže bo več bojnih ladij postavljenih izven službe, da se znižajo stroški.

ANGLIJA IZGUBILA
MILJONARJE

London, Anglija, 3. aprila. — Zadnja tri leta je iz imenika milijonarjev izginilo 20 odstotkov imen angleških milijonarjev.

Da pa je kdo v Angliji milijonar, mora imeti petkrat toliko denarja kot ameriški milijonar, kajti v Angliji računajo v funtih in na en funt šterlingov pride nekaj manj kot pet dolarjev.

Leta 1929 je bilo v Angliji okoli 490 milijonarjev, danes pa jih je 385. Najbogatejši mož v Angliji je imel leta 1929 nad 40 milijonov funtov šterlingov, ima danes komaj deset milijonov.

KONEC SUŠE
NA FINSKEM

Prodaja opojnih pijač se bo najbrže zavlekla. — Gostilničarji protestirajo proti monopolu.

Helsingfors, Finska, 3. aprila. — Finci, ki pričakujejo, da bo mogoče 5. aprila že kupiti opojne pijače, bodo mogoče še razočarani. V zadnjem trenutku so nastale težkoče med vladnim monopolom in gostilničarji glede cene pijač, kajti vlada je določila, po kateri ceni se mora pijača prodajati.

Po prvotnem načrtu je bilo gostilničarjem dovoljeno imeti dobiček 95 odstotkov. V soboto pa je kabinet naročil alkoholnemu monopolu da dovoli gostilničarjem stamo 60 odstotkov dobička. Gostilničarji pa so podali izjavo, da to ni dovolj in se izjavili da ne bodo prodajali opojnih pijač, dokler ta zadeva z vlado ni rešena v njih prilog.

Več tisoč oseb je že pred mesecem razviralalo prostore v raznih gostilnah, da bi obhajali odpravo prohibicije, pa bodo skorogotovo razočarani, kajti spor ne more biti tako naglo poravnán.

Finski časopisi ostro kritizirajo vlado, ker je povišala kupno ceno za 10 odstot. ter trdijo, da bodo pri tem imeli butlegarji zopet odprto polje.

Finska vlada je v inozemstvu naročila 875.000 steklenice žganja in mnogo ga je že bilo poslanega v deželo. Iz Estonije, ki je skozi dvanajst let finske prohibicije skrivaj prekrbljevala žejne Fince s pijačo, je dobila naročil za 650 tisoč steklenice.

Pri zadnjem ljudskem glasovanju je 75 odstotkov finskega naroda glasovalo za odpravo prohibicije.

RUSI STRELJAJO
JAP. AEROPLANE

Harbin, Mandžurija 3. aprila. — Iz Vladivostoka prihaja poročilo, da so Rusi zopet izstrelili na svojem ozemlju nek japonski vojaški aeroplan.

V dveh tednih je to že tretji japonski aeroplan, katerega so Rusi izstrelili na svojem ozemlju. Neodvisna mandžurska država je skušala prevzeti vodstvo pšte v Harbinu. Poštni uradniki se zahtevni niso hoteli vkloniti ter so zahtevali navodil kitajske narodne vlade v Nankingu.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakur, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Da celo leto velja list za Ameriko, za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Da pol leta \$3.00 Za inostranstvo za celo leto \$7.00
Da četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se bira
govoril pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov,
prosimo da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najde-
mo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Office 3-3878

NEPREMIŠLJEN PREDLOG

V narodni poslanski zbornici se dobro zavedajo dej-
stva, da je treba s pomočjo novih davščin vladne dohodke
tako povišati, da bo preteči primanjkljaj pokrit ter da bo
vlada imela toliko dohodkov, kolikor bo imela izdatkov,
oziroma da bo pokrila tudi one vsote, ki jih je že izdala.

Iz poročil, ki so zadnje dni dospela iz Washingtona,
pa ni razvidno, če sta za uvedbo novih in za povišanje se-
danjih davkov glasovala tudi kongresnika John E. Ran-
kin iz Mississippi in Wright Patman iz Texasa.

Po nujnem prepričanju bi se dalo na povsem druga-
čen in dosti lažji način pokriti primanjkljaj v zvezni bla-
gajni.

Pravita, da bi bilo treba natiskati toliko papirnatega
denarja, kolikor ga manjka v zvezni blagajni, pa bi bila
zadeva rešena.

Oba gospoda sta tudi za to, da bi se izplačalo vojnim
veteranom bonus v znesku dveh milijard dolarjev.

Vlada niti za druge bolj potrebne stvari nima denar-
ja. Patman in Rankin pa pravita, da je najenostavnejše
plačati vojne veterane s papirnatim denarjem.

Stroji v tiskarni zvezne novčarne naj bi par ur na
dan več obratovali, pa bi natiskali bankovcev, da bi bilo bolj.

To bi seveda dovedlo do inflacije, in Rankin je tudi
priznal, da bi bilo treba v tem slučaju odpraviti zlato va-
luto. Navzlic temu bi bil pa to že vsaj po njegovem mne-
nju naravnost blagoslov za deželo.

Vse izkušnje Združenih držav v zadnjih šestdesetih
letih prejšnjega stoletja in vse izkušnje evropskih držav
tekem svetovne vojne niso proizvedle nobenega vpliva na
omenjena kongresnika.

Prav nič bi ne škodilo, če bi ju tovariši nekoliko po-
učili o temeljnih pojmi narodnega gospodarstva.

Kajti kdor ima le malo pojma, mora vedeti, da je
papirnat denar le zadolžnica ter da bi z izdajo takega de-
narja dolg naše republike neizmerno narasel in bi se njen
primanjkljaj strahovito povečal.

Človek se mora, nehoti sponniti zgodbe o bankrot-
nem trgovcu, ki je pozval k sebi svoje upnike ter jim
skušal dokazati s pomočjo čekov, katere je izstavil na
svoje ime, da ima denar.

Večkrat se je že pojavil dvom o duševnih zmogosto-
stih nekaterih gospodov kongresnikov, toda dosedaj ni bi-
lo še nikogar, ki bi se v tem pogledu tako žalostno prosla-
vil kot sta se Patman in Rankin.

NASI V AMERIKI

Slabe velikonočne praznike je imel Matt Kramar v Barberronu,
ko se je ponesrečil na veliki petek
zjutraj v tovarni B. & W., kjer je
bil zaposlen. Nalaja se v mestni
bolnici.

— 31. marca zjutraj je umrla v
Clevelandu Marjeta Urbas, stara
70 let. Doma je bila iz Ivanje-
ga sela pri Rakeku in je bivala v
Clevelandu 26 let. Zapuščila mo-
ža, dve hčeri in enega sina.

— 25. februarja je umrla v Cleve-
landu dobro poznana Mrs. Ma-
ry Komin. In 30. marca, ko je
vdovec, Mr. Joseph Komin kora-
kal preko 76. oeste na St. Clair
Ave., je bil zadet od truka. Odpe-
ljali so ga takoj v Glenville bol-
nico, kjer je pa 31. marca ob 5.
uri zjutraj umrl.

— Rd. Perdan, poznani cleve-
landskei trgovec in predsednik
nadzornega odbora J. S. K. Jed-
note, se je moral podati v Charity
bolnico, kjer ostane dalj časa.

— Po kratki bolezni je premi-
nul v Clevelandu dobro poznani
rojak Louis Brežič, poznani kot
"Uršini", star 48 let. Ranjki je bil
doma iz vasi Begunje pri Cerkni-
ci, odkoder je prišel v Ameriko
pred 26 leti. Zapuščala soprogo
Jennie, ki se je prej pisala Gor-
jup in rojena Zabka, in tri sinove,
dve hčeri ter brata, v Colorado
sestro in v Montani sestri.

MANDŽURIJA

Vzhod je vzhod, zahod je za-
hod. Drugi kraji, drugi ljudje. In
vendar človek spet in spet z za-
čudenjem spoznava, kako se ljudje
navdušeno trudijo uničiti vse,
kar je bilo nekoč in začno tustiti
nove naprave. Kaj čudni cvetovi
pa se razvijajo iz tega navduše-
nja. Ali kako naj bi si človek si-
cer razlagal, te smešne prikazni,
ki v jutranjem somraku dan na
dan strašijo v japonskih ekspres-
nih vlakih? Že izza tistih dni, ko
si je "Teddy Roosevelt zateknil
zobno krtačico za svoj široki klo-
buk, je zobna krtačica temeljna
točka in poglavitni znak zahodne
kulture. In tako se je zgodilo ne-
kega dne, da je japonska železni-
ška uprava zaukazala, da si mora
vse železniško osebje preskrbeti
in uporabljati zobne krtačice.
Sleherno jutro vidiš vse železni-
ško osebje, kako po dveh uri dol-
go z zobno krtačico v ustih oprav-
lja svojo službo. Vse osebje: vla-
kovodji, kurjači, sprevedniki, ki
ščiplje karte, iz vsakih ust moli
košček zobne krtačice. To je ne-
kaj neverjetnega in vendar je
značilno za ta narod, ki prevzame
časih kako evropsko navado in
je ne more prebraviti pa jo pre-
rava iz strahu, da je morda ne bi
zadostno izvajal. Takega jutra
higijenskih orgij smo se v sivem
somraku peljali skozi poslednji
kotiček korejske krajine. Sivo, z
meglo zastrto jutro je bilo jutro,
ki ti je jasno povedalo da Sibiriji
ni več daleč. Japonci so od
mrzaca kar drgetali v svojih ten-
kih kimonih in prav tako so se
tresli Korejci v belih oblačilih.
Tako so bili vsaj v nečem složni,
ko ni med njimi sicer drugega, ko
pogledi polni srda.

Antung se zove poslednja po-
staja na korejskih, oziroma ja-
panskih tleh. Razkošno je ureje-
na kot vse japonske železniške
postaje in ima širok peron, kjer
si v kimono oblečeni ljudje kar
ne morejo izreči dovolj lepih be-
sed in se do tal prikloniti pri sle-
hernem novem komplimentu. Za-
kaj poslavljanje je kaj na široko
zasnovano, zlasti v Antungu, kjer
je takekorek konec sveta in spolzi
človek v deželo, koder zakonita
odredba ni daljša ko puška cev.
Počasi, prav počasi se peljemo po
velikem mostu čez mogočno reko
Jalu; njeni valovi se rumeno po-
rivajo pod sivim nebesom.

Že smo v Mandžuriji, v veliki,
divji "od nikogar deželi" sporni
točki velike politike, ob kateri si
diplomati pulijo svoje mirovne,
mlečne zobe. Niti treba ni, da bi
človek tole vedel ko stopi v to
deželo. Zakaj peron kar piči od
samih bajonetov. Za vojni pohod
opremljeni vojaki stojijo na svo-
jem mestu v dolgi vrsti, oddalje-
ni po deset metrov drug od dru-
gega. Japonski vojaki, Kitajci,
Rusi kučme, visoki škornji in po-
vsod pri rokah in na vidnem me-
stu samokres. Ali so severni ali
juž. Kitajci? So rdeči ali beli Ru-
si? Kdo bi vedel! Toliko pa koj
več, da mahoma in z obema no-
gama stojiš v fantastični deželi,
kjer le na tanki nitki visi oblast
države; da si v deželi ki bo plen

tistega, ki jo bo zgrabil za vrat;
v deželi kjer more sleherni tvoriti
svetovno zgodovino in koder iz
vseh kotov divje gleda pustolov-
ščina.

A zdi se, kot da hoče priroda
popraviti hudobijo ljudi. Ko je
sopihal vlak v divjo gorsko po-
krajino, koder je le tu in tam sta-
la kako borna bajta za mrkim,
ilovnatim obzidjem je nenadoma
prodrlo sonce. Tedaj se je člo-
veku koj pojasnilo, zakaj da se
ljudje ravšajo za ta del zemlje.
Lepšega namreč ni med Pekin-
gom in Moskvjo. In če smemo ver-
jeti temu, kar slišamo in kar vi-
dimo skozi okna vagonov tudi ni
nobenega dela zemlje, ki bi bil
bogatejši naravnih, zemskih za-
kladov. Od časa do časa, ko me-
niš, da si prav v najhujši divjini,
pa se ustavi vlak na kaki postaji.
Sama skladišča, stroji, kupi, dim-
niki, iz katerih se vali modriča-
sta sopara plavžev. To so rudniki
gužno-mandžurske železniške dru-
žbe, ki je prav za prav le drugo
ime za japonsko vlado.

Izvemši Američanov, ni nobe-
na gospodstva-željnost tako po-
hlpepa ko japonska in tudi nobe-
na tako uspešna. V teh posled-
njih letih so ji služile vse stvari
čim naizdatneje, prav tako, kakor
bi bila vsa svetovna zgodovina
nekako gledališče v večjo čast
Nippona. Po Formasi, Sahalinu in
nemškimi otočjem v Južnem mor-
ju, je požrla Japonska vse cesar-
stvo Koreja in že se ti ozira na
sever, počemer ji je dobra jedaja
zbudila tek. Japonska ima skoraj
vse v rokah. Tako sta v njenih
rokah obe izhodišči: Koreja in
pristanišče Dairen, prajšnji Dal-
jni. Japonske so železnice, japo-
nski rudniki in tudi banke so ja-
panske. Japonski denar jen je
splošno priznana novčanka. Zad-
no in odločilno potezo je napravi-
la japonska vlada z znanim ul-
timatom enindvajsetih točk, s ka-
terimi bi bila uničena še posled-
nja pičica kitajske oblasti. Ulti-
mat ni bil sprjeet. Pa je skušala
Japonska doseči z obširno kolo-
nizacijo to, česar ni mogla doseči
z napadom. Ta poskus ni mogel
obroditi sadu, zakaj Japonci je
le nerad kolonist v kaki tuji de-
želi in le tedaj obstane v tujini,
če izgine poslednja možnost nje-
govega bivanja v domovini. Dru-
gačni so pa Kitajci, ki so povsod
doma in ki si znajo povsod poma-
gati. Ker so bili v osrednjem Ki-
taju večni nemiri, se je zadela
Kitajeem Mandžurija, kjer je bi-
lo vse še precej urejeno, ko neka-
ka obljubljena dežela kamor so
trumoma navallili. Samo leta 1927
se je iz sestrane province Šan-
tung izselilo milijon lačnih Kitaj-
cev. Pred dvajsetimi leti je bila
Mandžurija še prav redko nase-
ljena in se je zdelo, da prav čaka
Japonci, ki jim je doma pretes-
no. Čez noč pa so jo preplavili Ki-
tajci, ki so se doma spet strnili v
celoto in so bili tudi politično
bolj na trdnih nogah. Zdi se, da
bodo Japoncem vendarle splavale
mandžurske kože po vodi o kate-
rih so menili, da jih že tako trdno
držijo v rokah.

KAJENJE IN VOJNA

Grof E. Corti, avtor velike
"Zgodovine tobaka v Evropi", je
po obisku v Združenih državah
objavil dodatek k svojemu delu,
kjer poskuša ugotoviti vzroke se-
danjega razširjenja kajenja. Pu-
stolovci, ki so podvrli Južno
Ameriko so posegli po tobaku kot
edincem dostopnem mamilu ki jim
je nekoliko lajšalo stalne napore
in nevarnosti. Naraščanje konsu-
ma tobaka je slejkoprej dokaz ne-
stalnih težavnih razmer in se na-
haja v zvezi z živčno izdelano-
jo posameznega pokolenja. Vse
evrop. vojne so povzročile to na-
raščanje, ki je pozneje pojemale
v teku mirnejših urejenih let. Tu-
di nekadilci ki so odrinili na fron-
to leta 1914 so se kmalu navadili
tobaka, ker jim je doždevno kraj-
šal dolgeas, lakoto in obup. Pred
vojno je prišlo letno na vsakega
prebivalca Združenih držav po
142 cigarete letno. Leta 1931 je na-
rastala ta številka na 840. Med
vojaki, ki so se povrnili iz Fran-
cije, ni več nobenega nekadilca.
Posnemali so drugega na fronti,
dokler se niso oprijeli goprej ne-
poznane razvade. V sestranih
evropskih deželah je bil ta pojav
še izdatnejši. Tobak je bil redko,
drago plačano blago. Nekadilci,
ki so gledali, kako se mučijo ka-
dileci s suhim listjem ali zelišči, so
domnevali, da pomeni pravi to-
bak velik užitek in ga hiteli pri-
prvi priliki poskusiti. Zato je med
sedanjo mladino zopet vedno več
nekadilcev.

Naročite se na "Glas Naroda" —
največji slovenski dnevnik v Zdra-
ženih državah.

DENARNE POŠILJKE

Mi že nad 12 let pošiljamo denar
v stari kraj. Za dhanje in lire so
sedaj te-le cene:

200 Din .. \$ 4.00	100 lir \$ 5.29
500 Din .. \$ 9.55	250 lir \$ 11.50
1.000 Din .. \$ 18.70	500 lir \$ 22.50
2.000 Din .. \$ 37.20	1.000 lir \$ 44.50
3.000 Din .. \$ 55.50	1.500 lir \$ 66.75
5.000 Din .. \$ 92.50	2.500 lir \$ 109.38

Pri večjih zneskih sorazmeren popust.

Izplačujemo tudi v U. S. Dollarju
in nakazujemo tudi brzojavno.

Prejemnik dobi denar na svoji pošti
brez vsakega odbitka. — Vse pošiljke
naslovite na:

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service

1359 — 2nd Ave., New York, N. Y.

SPORT

Nocoj bo v St. Nicholas Areni
v New Yorku jako zanimiv pro-
gram.

Nastopil bo namreč slavni bok-
sač Paulino Uezudum, ki se bo
boksal z Jackom Gagnonom,
heavyweightom iz Bostona. Boka-
je določen na deset rund.

Vsega skupaj bo videti dva bo-
ja po deset rund, dva po šest in
dva po štiri runde. S svojimi bo-
rilci bodo zastopane Združene dr-
žave, Irska, Španka, Porto Rico,
Nemčija in Argentina.

Angel Clivelle se bo boril s
Humbertom Curri, ki pravi, da je
middleweight šampjen Juž. Ame-
rike.

Nadalje bosta nastopila Angel
Torres iz Porto Rica in Carl Lau-
tenschlager, ki je dosegel velike
zmage v Nemčiji, ter Filipo An-
drade in Lew Monte iz Brook-
lyna.

Veliko zanimanje vlada tudi
kakšne uspehe bodo dosegli Fidel
Marcillas, Al Waldfi, Jerry Buck-
ley in Pedro Neldes.

Cene so zmerne: \$1, \$2 in \$3.

Naznanilo in zahvala

S potrjim srecem naznanjamo sorodnikom in znancem za-
lostno vest, da nas je za vedno zapustil naš preljubljeni mož,
oz. oče, sin in brat —

FRANK NOVAK

Pokojni je bil rojen 6. februarja 1880 v vasi Velki Videm,
fara St. Lovrenc ob Temenici.

Umril je 6. marca 1932. Pokopan je bil s sv. mašo zadu-
šnico 9. marca na Slov. pokopališču sv. Jožefa.

Tem potom se izkrenjo zahvaljujemo za naročene sv. maše:
Mr. in Mrs. Ig. Novak, družini John Zalar, Mr. in Mrs. Joseph
Zalar, Mrs. Marg. Zalar in Mrs. John Berish, Mrs. Eva Lautar,
Mrs. Louis Osolin, Mr. in Mrs. Fr. Lasicky, Mr. in Mrs. Fr. Sus-
man, Mr. in Mrs. Ant. Zalar in Mr. in Mrs. Louis Lavrich. Za
darovane vence in šopke: Mr. in Mrs. Fr. Verbaj, Mr. in Mrs.
John Medved, Fr. Novak, Mrs. Lavriha, Mrs. Mikliš in Mrs.
Cempre, Mr. in Mrs. John Plesničar, Mr. in Mrs. Stanley Gur-
skay ter društvom štev. 279 W. O. W., štev. 77 KSKJ, in štev.
372 SNPJ. Nadalje se zahvaljujemo pev. društvu "Naprej" za
zapete žalostinke, ravno tako pogrebem in nosilcem rož. Še
posebno se zahvaljujemo tistim, ki so prišli iz daljega Cleve-
landa na pogreb in pa Mrs. Maroh, Marg. in Marion Zalar in
družini Berish za pomoč v hiši

Še enkrat vsem skupaj iskrena hvala. Ti pa, naš dragi
nepozabljeni počivaj v miru in na svidenje nad zvezdami.

Zalujoci ostali:

FANNIE NOVAK, žena,
MARGARET, FRANCIS, STANLEY, WILLIAM, FANNIE,
SOPHIE, EDWARD, ALBINA, MILAN, RICHARD, otroci
JOHN NOVAK, oče, ANTON NOVAK, brat, MARIJA in
IVANA, sestre, v starem kraju.
ANNA VERBAJS in FANNIE MEDVED, sestr. v Forest City
Forest City, Pa., 31. marca 1932.

150 strani
dobrega čtiva

Cena 50 centov

Ni še prepozno, da
dobite Vaš izvod
Koledarja za 1932.

Pošljite naročilo še danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York

MEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

Peter Zgaga

Iz Jugoslavije so začele prihajati
drugačne vesti kot so prina-
jale v zadnjem času.

Tisti, ki so ustanovili sedanji
režim, so bili menda toliko pamet-
ni, da niso domnevali, da bo več-
no trajal.

Kakor poroča newyorški dnev-
nik "Times", so sedanji jugoslo-
vanski vladi dnevi šteti.

Zalutve Hrvatov postajajo
vedno bolj glasne, pa tudi neza-
dovoljni Slovenci so dobili svoja-
ga lastnika v osebi dr. Korošca,
kateri je že ponovno dokazal, da
ima v glavi nekoliko več soli kot
je ima povprečen jugoslovanski
politikaš.

Upati je da se bo vse mirno in
zlepa uredilo.

Vsak hujši razkol bo utegnil
imeti usodepolne posledice za uso-
do in bodočnost Jugoslavije.

Žalostno bi bilo, če bi vroča kri
in nerazsodnost privedli mlado
državo tako daleč, da bi se raz-
cepila na korist njenih grabežli-
vih sosedov.

Jugoslovanska enotnost je edi-
no uspešno orožje proti Italiji.

Ko enotnosti ne bo več, bo za-
čel laški fašistični strie udejstvo-
vati svoj z zidavnaj zasnovani
načrt: vso Dalmacijo bo skušal
pobasati in vso Slovenijo do Sa-
ve.

Nesloga je bila že od nekdaj
naš naglavni greh; nesloga bo pa
tudi naše pogubljenje.

V nedeljo se bodo vršile v Nem-
čiji ponovne predsedniške voli-
tve.

Hindenburg in Hitler bosta
preizkusila svojo moč. Zmagal bo
tisti ki bo dobil več glasov. Ne-
dvomno se bo nemški narod od-
ločil za Hindenburga, in bo naj-
bolje zanj, če bo storil tako.

Hindenburg je dovolj star in
dovolj izkušen, da bo ravnal po
svoji lastni pameti in se ne bo po-
koril morebitnim poveljem, ki bi
prišla od bivšega nemškega kaj-
zerja iz Doorna.

Če kdo ve, je Hindenburg, kam
je Viljem Nemčijo pritril.

Hitler je pa vse drugačen tič.
Koj prvi dan po izvolitvi bi se
vrgeł Mussoliniju v naročje ter bi
priprpel nemški državni voz k
Mussolinijevi lokomotivi, kateri
bo v doglednem času zmanjkalo
tira in bo zgrmela v prepad, ker
ne bo niti prilike niti časa za za-
vrteje.

Nedavno sem govoril s Italija-
nem, ki mi je v svoji preprostosti
razodel veliko resnico:

Fašizem je dober za Italijane,
nikakor pa za Nemce.

S to svojo izjavo je nehoti in
nevede Nemec povzdignil, dočim
je dal svojim rojakom ubožno
pričevalo.

Švedski princ se je poročil pro-
ti volji svojega očeta romunski
prince pa proti volji svojega brata.

Vzela sta ženski, ki nista kra-
ljevskega rodu, in zato taka jeza
in zamera.

Primesek zdrave krvi nobeni
rodini ne škoduje. Najbolj so pa
potrebne takega primiska skoro
vse kraljevske družine.

Amerika je dežela brezmejnih
možnosti. V Ameriki je vse mo-
gote.

Edinole na podlagi tega dej-
stva si zamore človek tolmačiti
dopise oziroma poročila, ki se
vedno bolj intenzivno pojavljajo
po vseh slovenskih časopisih in se
glase približno takole:

— Ker že toliko in toliko mese-
cev nič ne delamo, ker ni ne dela
in ne zaslužka, bomo priredili v
nedeljo veselico, da se bomo ne-
koliko pozabavali in razveselili.

Ob čitanju takih poročil mora
človek naše ljudi naravnost obču-
dovati.

V zadnjem času me je že več
rojakov vprašalo, zakaj se Jože iz
Waukegana ni že tako dolgo ogle-
sil.

Tudi meni se čudno zdi, pa mi-
slim, da ni nič hudega.

Daj, daj, Jože, reci katero, pa
bom še jaz eno ali dve dostavil, da
bodo imeli ljudje nekoliko razve-
drila v teh težkih časih.

Nikar se ne izgovarjaj, da nisi
razpoložen.

Če bi jaz samo takrat pisal, ko
me je volja, bi me čitatelji že
zdavnaj kasirali.

Torej, come on, Jože, jaz si že
ne morem več izmisljati vzrokov,
zakaj molčiš.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše
članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

GENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

IGRALČEVA ZGODBA

Živel je igralec. Vsak igralec ljubi reklamo, toda moj igralec v tem pogledu ni poznal nobenih mej. Kakor ljubi tigar toplo kri, ki vre iz pregriznjene grla njegove žrtve, kakor zaljubljenec išče ustnice ljubljene dekleta, — tako je on skal reklamo, tako je on ljubil reklamo.

Cash si kar ne lepem čital v časniku:

— Nekdo je igralcu N. ukradel tri milijone vredne briljante. Ali:

— Železniška nesreča. 145 mrtvih in ranjenih, igralec N. se je rešil s tem, da je za časa skočil v dimnik lokomotive.

Izpočetka je občinstvo osuplo postajalo, se navduševalo, divilo in drhtelo — potem pa se je privadilo: živi so mu ojeklenili.

In spet na primer sporoče:

— Včeraj se je žirafa vprežena v kočijo igralca N., splašala in podivala. Igralec N. je imel toliko prisotnosti duha, da je poskočil, se ujel za brzojavno žico, splezal po njej do brzojavnega okna in takoj sporočil našemu listu, kaj se je zgodilo.

Kak lahkoveran čudak steče k prijatelju:

— Ali ste slišali? Igralec N. se je žirafa splašila. Moral je bežati po brzojavni žici.

— Neumnost, — se namrdne prijatelj skeptično. — Igralec N. ne le, da nima žirafe, še ubogega kljuse-ta nima. In s trebihom, kakršnega ima on, se res kar tako lahko skace po žici.

— Čemu je pa potem napisano?

— Reklama.

— Kaj pravite? Nedavno pa so pisali, da ga je pretepel ljubosumen mož?

— Lepa reklama, če jo s palico dobiš po butici.

— Tam v redakciji že vedo, kako in kaj. Njegov otrok je bil pred kratkim za reklamo (bolan, žena mu je utekla za reklamo... Nič ne verjamem! Vse je reklama!

— Toda, saj vendar pravijo, da je iz ugledne družine...

— Tudi ugledno družino si je izbral za reklamo in njegova sestra se je za reklamo poročila z inženjerjem!

Mahoma pa se je v časnikih pojavila skromna novica:

— Igralec N. je opasno zbolel.

— Glej ga, pretkanca, — je menila publika. — Kakšno reklamo si je izmislil: bolan sem, pravi.

— Mogoče je pa zares bolan?

— On? Bolan? Kaj še! Zaradi benefične predstave si je vse vkup izmislil. Zdrav je ko riba.

Nova vest:

— Stanje igralca N. je brezupno. Pričakovati je najhujšega.

— Ha—ha—ha! — se je smejala publika. — Ta je pa navihant!

Ni neumen, prav res da ne! Po taki-le storijsi utegne benefična predstava nekaj nesti.

Končno pa se je pojavilo v časnikih smrtno oznanilo:

— Ne da bi prišel k zavesti, je igralec N. včeraj preminul.

— Genialen domislek! — je tužila publika. — Ta jih ima za ušesi! Kako lepi si je izmislil: — ne da bi prišel k zavesti... Treba si bo preskrbeti vstopnico za benefično predstavo. Kdaj le bo ta predstava, pred ali po otvoritvi sezone?

Potem je bil pogreb: igralec je resno in nepremično ležal v krsti, lice je imel mirno, krotko, zadaj pa je hodila publika in se krohotala:

— Da bi te vrag! Kje jih neki pobira... Tako mi vere, ni neumen.

Naj bo, kakor hoče, reklama sem, reklama tja, po moje je to žaljenje verskega čuvstva Bogokletstvo.

— To je po ameriško!

— Glejte, pokopavajo ga! Bogme, za reklamo se bo dal pokopati.

Ne vem, če bo do predstave zdržal pod rušo?... Kaj praviš?

— Ali si neumen, kako naj diha, če se pa že mrtvaška vonjava širi okoli njega.

— Jaz pa menim, da ne bo tako neumen, da bi se za reklamo zadušil!?

In ko so se razhajali, so se pomenovali:

— Torej, do svidenja! Na benefični predstavi se vidimo.

Med tem pa je skozi špranjo zlezal v krsto črv, se pazljivo oziral in dejal:

— To bo tisti igralec, takoj se spravimo nanj.

(B. Z.)

GROZNA TRAGEDIJA

Iz Stockholma poročajo o pretresljivi rodbinski tragediji. 24. letni slušatelj juristične fakultete v Upsali Frederik Sydow je umoril svojega očeta Hjalmarja Sydowa znanega švedskega politika, obenem pa tudi njegovo 60. letno gospodinjico in 20-letno sobarico. Po trojnem umoru se je mirno vrnil v Upsalo, kjer so ga aretirali v nočnem lokalu v družbi njegove žene. Popival je in bil židanc volje, kakor da nima na vesti treh umorov. Ko so ga detektivni pozvali, naj jim sledi v sosednjo sobo k zaslišanju, je že slutil, da je njegov zločin odkrit. Poslehl se je od žene in naglo potegnil iz žepa revolver. Še predno so mu mogli revolver iztrgati iz rok, je ustrelil najprej ženo, potem pa še sebe.

Sin je umoril očeta, ker se ni hotel omejit v svojem burnem življenju. Policija je pa kmalu ugotovila, da je Frederik Sydow nedavno umoril tudi svojega upnika Zetterberga, znanega odvetnika, ter njegovo ženo in sestro. Policija domneva, da je študentova žena vedela za moževe zločine. Pri morilec so našli po samomoru denarnico njegovega očeta. Ki mu jo je bil po umoru potegnil iz žepa, kar priča o neverjetni moralni propadlosti.

ADVERTISE

in "GLAS NARODA"

ZGODOVINSKA ŽALOIGRA

15. marca je minilo 15 let odkar je ruski car Nikolaj podpisal abdikacijo na prestol. Dogodki, ki so ga prisilili do tega koraka, so se vrstili takole:

10. marca 1917 je dospel v ruski glavni stan v Mogiljov brzojav vojne ministra iz Petrograda, da je delavstvo zastavkalo in da so izbruhnili nemiri zaradi lakote. Istega dne je prispela še druga brzojavka s poročilom, da delavci prepevajo revolucionarne pesmi. Naslednji dan, 11. marca se je petrograjska garnizija uprla povelju, naj strelja na stavkajoče. Prevrat se je s tem začel.

Car je sedel kot vrhovni vojskovodja v Mogiljovu. Carica mu je pošiljala iz Carskega sela pomirjujoče brzojavke, ki so ga popolnoma potolažile. Naenkrat pa je udarila v glavno stan brzojavka predsednika dume, Rodzianka. Dve besedi "Položaj rešen" sta povedali carju več nego vsa dotedanja poročila. Anarhija je bila že v polnem razmahu, vlada ni več obvladala položaja. Splošno nezadovoljstvo je naraščalo.

Car ni odgovoril na to brzojavko in tudi ne na naslednjo, ki mu je prinašala vest, da se položaj slabša od ure do ure. V tej hudi uri se je carju javil njegov brat, veliki knez Mihael, ki mu je sporočil, da je edini izhod iz položaja takojšnja sestava nove vlade. Car je odvrnil bratu, da se mu zahvaljuje za vest, in da ve sam, kaj velja ukreniti.

Zdaj je stopil na pozornico ministrski predsednik knez Golichin. Rotil je carja, naj vendar poveri primerni osebi sestavo parlamentarnega kabineta. Car je namestu tega odredil najstrožje ukrepe za nasilni zatvor revolucionarnega gibanja. Ministrskemu predsedniku je naročil, naj prevzame diktatorsko oblast. S fronte so poslali nadprekucue generala Ivanova z vojaštvom. Petrograd pa je bil tedaj že v oblasti delavcev in vojakov in vlada je bila proti njim brez moči.

Se isti dan 12. marca se je car hotel odpeljati v Carsko selo. Skrbela ga je usoda carske rodbine. Toda železničarji niso hoteli odpeljati vlaka. Nadaljnja ovira je nastala s tem, da niso pustili carjevega vlaka niti nazaj v Mogiljev. V dneh 13. in 14. marca je bil car popolnoma odrezan od sveta. Mogoče ni ne v prestolnico, ne v glavni stan. Šele 14. marca zvečer je dospel carjev vlak v Pskov. V Petrogradu je bila tedaj že duma prevzela oblast. Njena pooblaščenca Gučkov in Šulgin sta odstopovala v Pskov, da bi carju svetovala, naj abdicira v korist svojega sina.

15. marca ob 20. zvečer sta se pripeljala Gučkov in Šulgin v Pskov, da bi govarila s carjem, ki je bil popolnoma miren. Gučkov mu je orisal položaj v Petrogradu in je na koncu omenil, da prihaja zaradi abdikacije. Car je dal kratek odgovor. Rekel je, da bo odstopil v prilog svojemu sinu. Nato je šel iz sobe, da bi narekoval abdikacijo. Car je dal kratek odgovor. Rekel je, da bo odstopil v prilog svojemu sinu. Nato je šel iz sobe, da bi narekoval abdikacijsko listino.

1. marca ob 1. zjutraj je car podpisal manifest, vendar je bil dokument datiran s 15. marcem ob 15. uri, to pa zato, da ne bi zbudil višja, da se je car odločil za abdikacijo na predlog odposlancev dume.

Tako je dobila Rusija po abdikaciji Nikolaja II. novega vladarja in regenta v osebi Mihaela II. — Enajsto uro po abdikaciji pa so se zbrali ministri nove vlade Lvov, Miljukov, Gučkov in Kerenski pri carju, od katerega so zahtevali podpis, da se odreka vladanju tudi Mihael II., in sicer za tako dolgo, dokler ne bo duma določila nove državne oblike. Obe listini sta bili nato publicirani in sta učinkovali kot bombi.

Duma se je nato res sestala, toda prej, vno. Boljševiki so bili zgrabili za krmilo. Duma so razgnali, ker ni hotela priznati vlade delavcev in kmetov.

Vzroki, čemu je Nikolaj abdiciral tudi v imenu svojega sina, so se dognali šele pozneje. Car je pozval k sebi svojega telesnega zdravnika prof. Fedorova. Rekel mu je: "V drugih okoliščinah ne bi vam nikoli zastavil tega vprašanja, danes pa vprašam: Ali bo moj sin kdaj sposoben za vladanje? Fedorov mu je odvrnil: Velicanstvo, priznati moram, da carjevič ne bo preživel svojega 16. leta. Tragedija carske rodbine je hotela, da je carjevič umrl še prej.

PESNIK in BANDIT

Spisal

AL. JENNINGS

2

— Ti mali, zamazani ušvece, je upravitelj kričal name in klel, kakor svoj živ dan nisem slišal nikogar. Glej, da izgineš!

Pahnil me je ob zid. Staro, težko pištolo sem nosil s seboj. S to pištolo sem ustrelil nanj in zbežal.

Strel je padel v prazno. To sem še videl, videl sem pa tudi, da moram bežati. In takoj sem dirjal in se nisem ustavil prej, dokler nisem zlezal v prazen vagon vlaka, ki je vozil v St. Louis. Bil je to živinski vagon in skril sem se v seno in zaspal in sem spal tako dolgo, dokler me niso odložili v Kansasu v kladnici.

Zdaj sem bil prvokrat v resnici na begu. Če enajstleten otrok poizkusi umor, je to zelo sitna reč, toda jaz sem vedel za en sam zakon: za obrambo samega sebe. — Morda družba druge otroke ščiti in varuje. Jaz sem si moral vsako skorjico krula zmirom prioboriti čisto sam. Zmirom sem bil prisiljen, da sem ali sam vzel zakon v svoje roke ali pa sem se dal od žalostne bede pomandati v tla, od bede, ki je opustošila mojo prvo mladost.

Spet je bil boj, s čimer sem si malo časa pridobil pribežališče v kladnici. Z otroškom tiranom na tistih dvoriščih sem se sporekel, pa sva se udarila drug z drugim, dokler nisva onemogla oba. Odrasli ljudje so stali tam okrog in kričali od smehe. Kri mi je bila iz nosa in ust. Boj je ostal nedoločen.

Oče malega tirana je prišel k meni in mi stisnil roko. Vzeli so me s seboj na dom in mesec dni sem ostal pri njih. Po enem tednu sva bila oba bojovnika že pripravljena, da bi drug za drugega šla v smrt. Nobenemu drugemu otroku v kladnici ni bilo obstan-ka pred nama. Čeprav je bila mati mojega prijatelja nekam nemarna in je zelo pogostem pila, je vendar imela v sebi tisto sol-čno prijaznost človeka, ki je moral v svojem življenju mnogo prestradati in pretrpeti. Bila mi je kakor mati.

Na starem vozu smo se vsi skupaj peljali na polje. V bližini mesteca La Junta je potem prišlo do katastrofe, ki je uničila moje življenje. Al Brown se je napil whiskeyja. V prepri-ramo si pripravili prenočišče. Na odprtem ognju je vrel fižol. Oče Brown je stopil k ognju in pogledal v lonec. — Že spet fižol! se je razjezil, sunil lonec in ga prevrnil. Brez besede je njegova žena lonec pobrala in ga z njim treščila po glavi. Kakor mrtev se je zrušil na tla.

Njun sin in jaz sva bežala stran, kakor daleč sva mogla, do konca prerije, kakor sva imela zmirom navado, kadar sta se onadva spoprijela.

Ona je prišla za nama in vrnila sva se z njo, napregla je in posodo zmetala na voz. — Johnny, poberi svoje stvari, gremo, je rekla.

Še nikoli v svojem življenju se nisem čutil tako osamljenega. Johnny me ni hotel samega pustiti tam. Začel sem jokati. Žena je prišla še enkrat nazaj. — Jaz te ne morem vzeti s seboj, otrok, je rekla.

Mene je bilo strah teme in tišine. Oklenil sem se je. Ona pa me je sunila stran, zlezla na voz in se odpeljala ter me pustila samega pri možu, ki ga je — tako je misli-la — ubila.

Obsedel sem sredi prostrane prerije, dokler me ni noč ogrnila kakor s težko odejo. Potem sem se zasukal okrog, da sem s trebihom ležal na zemlji, in sem se počasi plazil proti vročemu pepelu, blizu katerega je ležal Al Brown. Hotelo se mi je družbe. Čisto tesno ob njegovi strani sem počenil na tla in sem legel k njemu. Že sem skoraj zaspal, ko me je neko čudno udarjanje navdalo s strahom, da sem se grozil. Prisihi-til sem, ne da bi se bil ganil. To je bilo Brownovo sree, ki mi je bilo na uho.

Ko sem prvokrat v svojem življenju slišal zvonove in sirene vsega New Yorka, kako so gromko pozdravljali novo leto, sem bil ves nor od blaženosti. In ko sem se pozneje vračal v svobodo in so se vrata jetnišnice zaprla za menoj, me je navdalo brezmejno veselje. Toda nikoli mi ni noben zvok zvenel tako sladko kakor tedaj bitje Brownovega srea.

Pograbil sem njegov klobuk in sem stekel k velikemu napajališču za bivoale. Druga-gega za drugim sem mu polne klobuke vo-de zlivl čez obraz. Nazadnje se je prevrnil na bok in se mukoma vzravnal.

— Kam se je pa odpeljala.

Vprašal me je čisto mirno, toda jaz nisem zaupal njegovemu miru. Pokazal sem mu v nasprotno smer. Ali si je obrisal kri z obraza.

— Naj le beži, je rekel, vstal in se opotekel proti potoku. Jaz sem šel za njim. Okrenil se je. — Glej, da izgineš, fant moj, je rekel.

Počakal sem, da je šel par korakov dalje, in sem se počasi mugal za njim. Če bi mi bil Al Brown ali njegova žena takrat hotela stati ob strani, bi jaz danes pač ne bil ta Al Jennings, zločinec, kakor sem. Razjezil se je, ko je videl, da hodim za njim. — Fant, izgubi se mi — glej, da boš sam prišel kako dalje.

Do La Junta je bilo eno — milijno — daleč čez pusta, neravna polja. Takrat so bile moje pete še moji edini konji, toda krogle iz policijskih revolverev bi me ne bile mog-le z večjo brzino gnati, kakor me je te-ma prerije. Dospel sem do mesta ravno v pravem času, da sem lahko še zlezal v voz na zapad namenjenega vlaka, kjer me je seno sveže in mehko sprejelo vse. Proti tretji uri zjutraj sem se priguhal v Trinidad, Colo., in sem se potem do dneva pojal po kolodvoru in se razgledoval po kakšni pri-pravni priložnosti za delo.

Ta priložnost se mi je ponudila po nekem mehikanskem fantu mojih let. Prišel je po cesti s kramo čevlca čevljev. Premogel sem četrto dolarja. Zamenjala sva in jaz sem se s svojimi krtačami napotil po ulicah, pri-pravljen, da bi očistil čevlje iz vse dežele. Toda fantalin me je ogoljufal. Ljudje v Trinidadu si čevlje sploh niso dajali čisti-ti. Kričal sem: — Čevlje čistiti! — da se mi je grlo izsušilo in da se mi je želodec, ko sem ga bil čisto zanemaril, začel upira-ti. Samemu sebi sem se zdel kakor blažen.

Nazadnje sem vendarle ujel enega go-sta. Večkan v belem klobuku, od katerega je spredaj in zadaj mahal trak, mi je pri-švedral na pot. Njegove zamazane, nakoe-kne hlače so se samo še kakor po nekem čudežu držale na njegovih bokih.

NADALJEVANJE SLEDI

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

Amerika, povsed dobro, doma

najbolje

Agitator (Kerenski) broš.

Andrej Hofer

Beneška vedeževalka

Belgrajski biser

Beli mecesen

Bela noč, mali junak

Balkansko-Turška vojna

Balkanska vojna, s slikami

Boj in zmaga, povest

Blagajna Velikoga vojvode

Belfegor

Boy, (roman)

Burska vojna

Beatin dnevniki

Bošnični darovi

Bošnja pot na Bledu

Bošnja pot na Šmarni gori

Canlcar:

Grešnik Leonard, broš.

Mimo življenja

Moje življenje

Romantične duše

Carovnica

Cvetina Borogradska

Čevlke

Čebellca

Črte iz življenja na kmetih

Drobiz, in razne povesti —

Spisal Milčinski

Darovana, zgodovinska povest

Dekle Eliza

Dalmatinske povesti

Dojga roka

Do Ohrida in Bitolja

Doli z orožjem

Dve sliki: — Njiva; Starka

(Meško)

Devica Orleanška

Dubovni bol

Dedek je pravil; Marinka in kra-

teljčki

Elizabeta

Fabiola ali čevr v Katakombah

Fran Baron Trenk

Filozofska zgodba

Fra Diavolo

Goslovnik (2 ZVEZKA)

Gospodarjeva sveta

Gostilne v stari Ljubljani

Grška Mitologija

Gusarji

Gusar v oblaku

Hadzi Murat (Tolstoj)

Hči papeže, vez.

Hektorjev meč

Hedvika

Hudi časi, Blago duše, veselolga

Helena (Knetova)

Hudo Bredno (II. zv.)

Humorske, Groteske in Satire

vezano

broširano

Izlet g. Brontica

Izbrani spisi dr. H. Dolenc

Iz tajnosti prirode

Iz modernega sveta, trdo vez.

Izbrani spisi dr. Ivan Mencinger

2 zvezka

Igralke, broširano

Igralec

Jagnje

Janko in Metka (za otroke)

Jernač Zmagovet, Med plazovi

Jutri (Strug) trdo vez

broš.

Jurčičevi spisi:

Popolna izdaja vseh 10 zvezkov,

lepo vezanih

6. zvezek: Dr. Zober — Tugomer

broširano

Juan Blacrija (Pogesti iz španskega

življenja)

Kako se sem jaz likal

(Aleševic) I. zvezek

Kako sem se jaz likal

(Aleševic) II. zv.

Kako sem se jaz likal

(Aleševic) III. zvezek

Korvjska brata, povest iz mislonov

v Koreji

Krvna osveta

Kmečki punt (Senon)

Kuhinja pri kraljevi gosji nožici

Kaj se je Markaru sanjalo

Kazaki

Križev pot patra Kupljenika

Kaj se je izmislil dr. Oks

Lestiviki zbrani spisi

I. zv. Pesmi: Ode in elegije; So-

netje; Romance, balade in

legende; Tolmač (Levstik)

5. zv. Silka Levstika in njegovo

kritike in polemike

Trdo vezano

Ljubljanske slike, Hišni lastnik

Trgovec, Kupčijski stražnik,

Uradnik, Jezični

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Narodā priredil I. H.

22

(Nadaljevanje.)

Kako lep je bil v dragocenem kožuhi, ki je odeval njegovo vitko postavu. Koža na obrazu je bila ogorela, ker jo je ožgalo južno sonce. Imel je kratko pristrizene brke in je izgledal zelo mlad, dasi so se mu lasje pri ušesih že svetili nekoliko srebrno. Njegova hoja je bila ponosna in vojaška. Svojemu lepemu bratu ni bil nič podoben.

Lori je v njegovi bližini čutila vedno nekako zadrego in vendar ji je izvanredno ugajal.

— No, vi poredneži, — zakliče Rudolf, — kako daleč pa naj to gre? Saj izgledate kot sneženi možje.

— Pojdi z nami, stric, pridi!

Nehote mu Otokar vrže kepo v obraz s svojimi malimi rokami, s katerih je že prej snel nadležne rokavice.

— Čakaj, ti paglavček!

V največje veselje otrok jih prične tudi Rudolf kepati, nato po ž njimi gre dalje.

Otroka se obesita nanj, mu govorita in sta tako razposajena, da ju mora Lori opomniti.

Bilo je prvokrat da je tako šla z njim in se z njim pogovarjala.

Vpraša jo po njenem domačem kraju in bil je tako prijazen, da ji je prešla vsa boječnost in je govorila kot bi bil že njen star znanec.

Ta kratka ura v njegovi družbi ji je bil užitek poln spomin. Tudi se ni mnogo brigala za očitane grofice Lili zaradi kepanja, o katerem sta ji obe otroka vsa vesela pri večerji pripovedovala.

— Ne razumem gospica Berger, kako morete biti tako nepredvidni in nespametni, da se tako igrate z Otokarjevim zdravjem. Saj veste, kako je nežen! Vseled vašega nepremišljenega ravnanja bi lahko dobil pljučnico.

Grof se predrzne k temu nekaj pripomniti; toda njegova žena ga pogleda s tako uničujočim pogledom, da takoj umolkne.

Navzlic njegovemu ostrenu oporekanju je moral mali Otokar popiti bezgov čaj in iti v posteljo da se obvaruje prehlada.

Naslednji večer je prišel Rudolf k večerji. Z njim je bila tudi povabljen nek prijateljska družina, ki pa je zadnjo minuto morala odpovedati, ker je nepričakovno dobila obisk.

Vsled tega je bila grofica Lila slabe volje. To bo lep večer, z možem in svakom! Svoje nevolje ni prav nič prikrivala. Sedijo v sprejemni sobi in medtem ko je Lila prebirala neko knjigo sta se oba gospoda pogovarjala. Otokar se včasih boječe ozre na Lilo.

Služabnik prinese zadnjo pošto. Med pismi je bilo tudi pismo na gospica Bergerjevo. Radovedno ga grofica ogleduje, nato pa ga z zaničljivo kretnjo vrže zopet na mizo.

Otokar prebledi — opazi je pisavo, toda pisava katero je pričakoval in katere se je bal, ni bila. — Samo pogled mu je zadostoval, da je vedel, da je pisava odločna in moška. Smešno je bilo, da je to sploh premišljeval!

Od zunaj je zvenel vesel vrisk in smeh otrok. Lila in oba gospoda so poslušali.

— Včerajšnji izprehod v snegu navidez Otokanju ni škodil, — pripomni Rudolf nekoliko očitajoče.

— Ker sem to preprečila! — odvrne ostro Lila. — Ako se ne bi za vse brigala! Na Bergerjevo se človek res ne more zanesti. Ne vem, ako jo bom še dolgo obdržal. Saj ji ni mogoče brez skrbi zupati otrok.

Po mojem mnenju pa niso vaši otroci nič kaj v boljši oskrbi kot pri tej mladi gospici.

Lila ga jezo pogleda.

— Da, seveda, zato, ker je tako lepa, kot vedno zatrjuje Otokar. Ali si tudi ti to opaziš?

— Prav nič si nisem prizadeval, da bi to odkril. Lepota tega dekleta, ki zadene vsakega v oči, govori sama za sebe. In ravno tako dobra je kot lepa, tako da more najboljšje vplivati otroke. — Meni, v resnici povedano, ni vseeno, kdo vzgojuje otroke, katere ljubim.

— To je za mene zelo laskavo, dragi Rudolf! — Lila pritisne skupaj konce prstov in ga smeje pogleda. — Saj so vendar moji otroci! Otokar ima še dva — kaj ne? — se obrne na svojega moža.

Otokarju šine rdečica v lice; trdo stisne pesti.

— Lila! — zakriči tresoč se od jeze.

— No, zakaj pa se razburjaš, prijatelj? Saj ti ničesar ne očitam, saj vendar veš. Samo veseli me, da se Rudolf tako zelo zanima za moje otroke, medtem ko so mu bili tvoji otroci s tvojim prvo ženo trn v peti.

Otokar tako naglo vstane, da je njegov naslonjač daleč zdrčal po gladkem parketnem podu. Žile na njegovem čelu se napnejo, vse mišice v njegovem obrazu se tresejo.

— Lila! — zavpije še enkrat. — Lila, pazi na svoj jezik!

Lila obrne glavo nekoliko vstran in sedi popolnoma mirna.

— Kaj se razburjaš, prijatelj? Ali hočeš izzvati kak nastop? Bodi samo vesel, da tako mirno mislim o nekaterih neprijetnih dogodkih tvojega življenja, ki bi vsako drugo ženo napolnjevali z nemirno in ljubosumnostjo. Kdo ve, ako nisi za mojim hrbtom zopet skušal skleniti z njo novo zvezo?

— Lila, ali noriš? Moja častna beseda ti mora zadostovati, da tega nisem nikdar poskušal! — pravi Otokar trdo.

Poslaniški svetnik mirno sedi, kot bi ga vse nič ne brigalo. Na njegovem obrazu so bile zaprte resne poteze, s katerimi je odgnal vse neprijetnosti. Rudolfu je bilo zelo mučno, da je Lila iz nič izvala tak nastop in preprič.

Visoko rojen se nima vedno visokih misli! In pomisli, da je bila njegova mati kriva vsega, ker je njo izbrala za ženo bratu. Rudolf se je počutil nesrečnega. Njegov občutek, ki ga je svaril pred Lilo, je bil upravičen!

Otokar komaj zatajuje svoje notranje občutke in z na hrbtu sklenjenimi rokami hodi trdih korakov po sobi. Vse je vrelo v njem. Bil je sposoben, da bi vsak predmet, ki bi mu prišel v roke, telebnil ob tla, da bi si na ta način ohladil svojo jezo. Toda Rudolfova navzočnost mu je branila, da se ni pokazal tako razburjenega.

Kot soparica težak molk je nastal med tremi. Nikdo ne izpregovori besede.

Lila je, kot izbruh, svoje slabe volje, ustrelila zopet svojo strupeno piščo in je bila nekoliko pomirjena.

Tedaj pa mali Otokar butne v vrata in priskače v sobo.

— Gospica prav, da moram iti v posteljo, pa še ni sedem, — pravi med jokom. — In tudi še nočem!

Lora stoji v predsobi in mučno ji je bilo otrokovo obnašanje, pa si ni mogla pomagati. Prav gotovo bo zaradi njega slišala od grofice kako pikro besedo. Lori pristopi bližje in čaka na Liliino mnenje.

— Ako gospica to reče, moraš tudi ubogati, — pravi poslaniški svetnik tako odločno, da se deček prestraši, kajti ni bil navajen,

da bi kdo tako govoril z njim. — Torej lahko noč in dobro spi! No, ali ne boš papanu in mami voščil lahko noč? — pravi Rudolf, ko opazi, da hoče otrok trmasto iti iz sobe. — Saj vidiš, da čakata na to.

— O, gospica Berger, tukaj je pismo za vas; skoro bi bila pozabila.

Veselo prime Lori pismo; Lili se zaničljivo smeje, ko vidi na naslovu moško pisavo.

— Potem, ko bo Otokar zaspal, se preoblecite in boste nočjo z nami večerjali.

Rajši je videla Lila, da je vzgojiteljica izpolnila pri mizi vrzel, kot pa bi sama sedela pri obeh gospodih.

Nato zavzoni telefon in nekdo želi grofice. Smeje in nekoliko razburjena se vrne k mizi.

Gospa Malneričeva bo v pol ure tukaj. Vprašala me je, ako imam veselje priti k njej na kratek razgovor, pa sem jo k nam povabila. Upam, da gospoda nimata nič proti temu.

Otokar prikimaj; njemu je bilo vse prav.

— Kdo je ta gospa Malneričeva? — vpraša Rudolf.

(Dalje prihodnjic.)

BREZVESTEN KAVARNAR

Pariške kavarne so v zadnjem času slabo obiskane. Parižani so sicer vajeni pred kosilom v kavarni popiti šilce žganja "za boljši tek", a kaj se hoče, primanjkuje denarja, draginja še vedno večja, vsi govorijo samo o "krizi". "Soir" pripoveduje kako je podvojil in potrojil lastnik neke velike kavarne število svojih gostov. Objavlja v predsedkih v najbolj razširjenih listih, da "išče mlade energične zastopnike proti stalnemu zaslužku. Strokovno znanje ni potrebno." Navedel je stalno v oglasu naslov kavarne in sprejemne ure. Ta natančnost je seveda povzročila zaupanje onih, ki so potrebnih zaslužku. Desettisoči brezposelnih letajo zdaj po Parizu. Prišli so oblegati kavarne. Natakari so stalno vljudo povedali: "Obžalujem, a gospod, ki potrebuje zastopnike, še ni tu. Telefoniral je, da ima nujne trgovske posle. Izvolite vzeti prostor. Saj bo prišel takoj, čim bo prost." Kaj pomagati! Brezposelnih se vsele in prične čakati. Kmalu ga nagovarja pikolo: "Naročeno, prosim?" Človek, ki išče dela, v zadregi računa pičlo gotovino ter naroči kavo ali pivo. To stane en frank in pol ali celo dva franka. Pričakovanje traja uro, dve uri. Brezposelnih postane lačen. Morebiti je tudi nervozen, ker vedno ga vprašujejo gledajoč mimo hiteti natakari. Zopet naroči veliko ali malo pivo in obložen kruhek. Ko pride spodoben oblečen gospod "delodajalec", pričakuje ga najmanj sto ljudi. Kavarne je natlačeno polna. Natakari

sporoči veselo vest. Brezposelnih romajo po vrsti v posebno sprejemnico. Gospod delodajalec beleži imena, naslove in nemarno pripominja: "Obveščeni boste v taku prihodnjih dneh; še ta teden." Prav za vas imam slučajno primeren posel. Lahko ste popolnoma mirni. Z Bogom." — Srečni brezposelnih hitijo z veselo novico domov k stradajoči družini. Vsak dan čakajo na pošto, ne dobijo nobenega pisma in se naposled prepričajo, da ne bo iz te moke kruha. "Najbrž je dobil službo kdo drug!", si mislijo, beležijo nove naslove in iščejo naprej. A brezvesten kavarne, ki je izumil to zvijačo, prodaja dnevno par sto porcij kave, čaja in piva več kakor popreje.

PROTI BERAČENJU OTROK

Mestni magistrat na Dunaju je prosil policijsko ravnanstvo za zaščito prebivalstva pred mladostnimi berači, kojih število narašča od dne do dneva. Ni dvoma, pravi dotično poročilo, da o starši, ki navajajo otroke k beračenju, in sicer na podlagi špekulacije, da otrok čisto dobi to kar prosil, dočim bi odraslega prosilca zavrnil. Iz tega socialnega zla pa se poraja novo in večje: otroci se razvijajo v poklicne berače, namestu da bi se učili delati postopajo in iz njih ne bo nič prida.

KNJIGE

VODNIKOVE DRUŽBE

za letos so

razprodane

ZA

DRUGO LETO

IZDA PA DRUŽBA ZOPET

ŠTIRI KNJIGE in sicer —
VODNIKOVO PRATIKO za leto 1932,
DVE PRIPOVEDNI IN ENO POUČNO
KNJIGO. — Članarina stane samo \$1.—
in kdor nam torej pošlje \$1.— do konca
marca 1932 bo prejel te knjige iz
starega kraja, kakor hitro bodo gotove.

'GLAS NARODA' 216 West 18th St., New York, N. Y.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 West 18th Street

New York City

ŠE EN RECEPT

Vasica Cello v Piemontskih Alpah je posebno zdrav kraj čeprav ima zelo ostro podnebje. Vasica šteje malo prebivalcev, ki pa dosežejo zelo visoko starost. Nedavno je praznovalo 5 vaščanov stoletnice rojstva, 33 jih je pa že prekorajilo 90. leto. Prebivalci gorske vasice so siromašni in redko vidijo na mizi meso. Mnogi mesta še nikoli niso videli in seveda nimajo pojma, kaj je kino ali gledališče. Žive torej primitivno življenje, pa so kljub temu ali baš zaradi tega zdravi in dočakajo visoko starost.

Za vasico se je zanimaj znani italijanski zdravnik senator Umberto Gabi, ki že več let proučuje nad 100 let stare ljudi. Osebo se je zglasil pri mnogih in ostal nekaj časa v njihovi bližini. Tako se je zanimal tudi za Metuzaleme iz Cella in vprašal jih je, kako so dočakali tako visoko starost. Ugotovil je, da dočakajo tako starost večinoma samo ljudje na kmetih. Spe taki ljudje malo. Skoraj vsi so vegetarijanci, opojnih pišč ne pijejo in tudi ne kade. Čudno je pa, da je visoka starost v tej vasici dedna. In zanimivo je tudi, da se starci ne prištevajo k nobeni politični stranki. Politika torej zdravju škoduje.

ZAMAN JE ODPUŠČALA

Pred londonskim sodiščem je bil ločen zakon gospe Gillianove, rojene Curzonove, in sicer zaradi zokolonolstva njenega moža kapitana Hughja Pereya Gillilana, ki se je spetal z neko Prudencijo Clarkovo. Nezvesti mož pred sodiščem ni bil zastopan. Zakonca Gillianova sta slavila poroko v juniju in 5 let sta živela v srečnem zakonu, čeprav nista imela otrok. Pozneje se je pa začela žena pritoževati, da lazi mož za drugimi. Opetovano ga je zahtevala z drugo in dobro je vedela, da ima ljubavna razmerja na strani, pa mu je vedno odpustila.

Pred štiri leti je postal mož naenkrat molčeč in nekam čudno zamišljen. Žena ga je takoj obdolžila, da ima ljubavno razmerje s Prudencijo Clarkovo, kar je mož tudi priznal, objubil je pa, da se bo poboljšal. Proti koncu leta 1928 je bil poslan službeno v Kenne in po povratku v London je živel v svojem klubu. Žena je pa izvedela, da je imel v Kenne drugo ženo, od katere se je ločil in je bil obsojen na plačevanje alimentov. Potem je v Angliji živel s Prudencijo Clarkovo ne glede na svojo zakonsko ženo. Tako ljiva žena prisiljena zahtevati ločitev.

POZOR ROJAKI

Vse, kar se tiče "Glasa Naroda", to je naročnino, dopise, vprašanja itd. pošljite na naslov:

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Edinole tako naslovljena pisma bodo zagotovo dospele na pravi naslov.

Rojaki, vpoštevajte to! S tem boste preprečili marsikatero zmedo in zakasnitev.

SHIPPING NEWS

6. aprila: Aquitania, Cherbourg
7. aprila: Deutschland, Hamburg, Cherbourg
8. aprila: Ile de France, Havre, Olympic, Cherbourg
9. aprila: Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
12. aprila: Vulcania, Trst in Dubrovnik
13. aprila: Bremen, Cherbourg, Bremen
14. aprila: New York, Hamburg, Cherbourg
15. aprila: Mauretania, Cherbourg
20. aprila: Europa, Cherbourg, Bremen
21. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg
22. aprila: France, Havre, Majestic, Cherbourg
23. aprila: Cleveland, Hamburg, Cherbourg
24. aprila: Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
27. aprila: Aquitania, Cherbourg
28. aprila: Hamburg, Hamburg, Cherbourg
29. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen
30. aprila: Ile de France, Havre, Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
4. maja: Berengaria, Cherbourg
5. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen
6. maja: Deutschland, Cherbourg, Hamburg
Olympic, Cherbourg

7. maja: Mauretania, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
12. maja: Europa, Cherbourg, Bremen
14. maja: Paris, Havre
Aquitania, Cherbourg
Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
Reliance, Cherbourg, Hamburg
Majestic, Cherbourg
17. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen
Vulcania, Dubrovnik, Trst
19. maja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
20. maja: Honoric, Cherbourg
21. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen
Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
25. maja: Berengaria, Cherbourg
26. maja: Hamburg, Cherbourg, Hamburg
27. maja: France, Havre
Olympic, Cherbourg
28. maja: Europa, Cherbourg, Bremen
Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
St. Louis, Cherbourg, Hamburg

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

Na Hitrem Ekspresnem Parniku

ILE DE FRANCE

8. APRILA (6 P. M.)

29. Aprila (ob polnoči)

PARIS

13. Maja (ob polnoči)

11. Junija — 29. Junija

LAFAYETTE

16. Aprila — 21. Maja

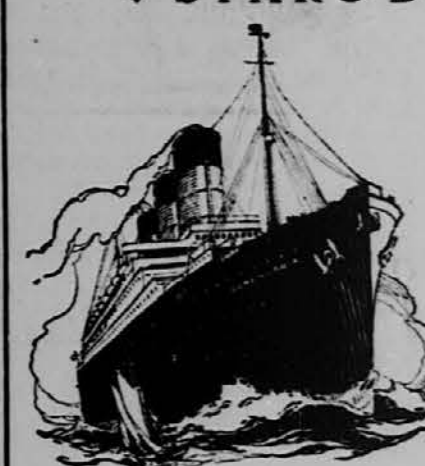
3. razred do Ljubljane in nazaj od \$139.00 naprej

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenke agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

MAJSKI IZLET V STARO DOMOVINO

na znanem orjaškem

parniku

BERENGARIA

4. MAJA 1932

Naši potniki tega izleta bodo dobili izbrane kabine, po domače pripravljeno hrano, obilno zabavo in številne druge ugodnosti.

TREBA JE, DA SE ZA TA IZLET TAKOJ PRIGLASITE

Pr. hodnji izlet na tem parniku se vrši pod osebnim spremstvom rojaka A. Kolandra.

Po natančnem opisu s slikami o teh izletih pišite na:

LEO ZAKRAJŠEK

GENERAL TRAVEL SERVICE

1359 Second Avenue

New York, N. Y.

Vsakouvrstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE

POVESTI in ROMANI

SPIŠI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN